10/12/2022

Λευτέρης Γαβριηλίδης: Ο Κύπριος που έμαθε τη Φινλανδία να τρώει χαλλούμι

/ Ομογένεια

Όταν το 1974, στα 31 του χρόνια, ο πολιτικός μηχανικός Λευτέρης Γαβριηλίδης εγκατέλειπε απογοητευμένος την Κύπρο, δεν φανταζόταν ποτέ πως όχι μόνο θα κατέληγε στην παγωμένη Φινλανδία, αλλά πως θα γινόταν κι ο πρώτος άνθρωπος που θα μάθαινε τους κατοίκους της να τρώνε ελληνικά και κυπριακά προϊόντα.

Πλέον οι εταιρείες του, έχουν τζίρο πολλών εκατομμυρίων ευρώ το χρόνο, με το χαλλούμι να είναι το κυριότερο προϊόν τους.

Ο 79χρονος, που ήταν φέτος υποψήφιος για το βραβείο του επιχειρηματία της

χρονιάς στα **Man of the Year Awards** της **Τράπεζας Κύπρου**, βρέθηκε για λίγες μέρες στη γενέτειρά του **Λάρνακα** και αφηγείται, την εντυπωσιακή ιστορία ανέλιξής του. Μια ιστορία ενός αυτοδημιούργητου επιχειρηματία, που εργάστηκε σκληρά και έχοντας ως «όπλο» την καινοτομία, κατάφερε να μετατρέψει τα μειονεκτήματά του σε ισχυρό πλεονέκτημα.

Ο **Λευτέρης Γαβριηλίδης**, γεννήθηκε στη Λάρνακα το 1943 και σπούδασε πολιτικός μηχανικός στη Βρετανία. Επιστρέφοντας στην Κύπρο, μετά τη στρατιωτική του θητεία, εργάστηκε στο **Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων** και ακολούθως προσλήφθηκε ως Δημοτικός Μηχανικός στον **Δήμο Λάρνακας**.

*«Στην Αγγλία διαπίστωσα πως υπήρχε σε όλα τάξη, ενώ στην Κύπρο υπήρχε χάος λόγω γραφειοκρατίας. Όταν ήμουν Δημοτικός Μηχανικός δεν υπήρχε κανένα σύστημα αρχειοθέτησης και όταν κάποιος έκανε για παράδειγμα αίτηση οικοδομής, αυτή χανόταν και ουδείς την έβρισκε. Εμένα αυτό δεν μου άρεσε και προσπάθησα να βάλω τάξη, υιοθετώντας ένα σύστημα αρχειοθέτησης. Αποφάσισα τότε να μάθω τι γίνεται στα άλλα δημαρχεία. Επειδή δεν άρεσαν οι ενέργειές μου, έβαζα άδεια και πήγαινα για να δω τι σύστημα είχαν. Έτσι όταν με ρωτούσαν γιατί πήγα ας πούμε στο **Δημαρχείο Αμμοχώστου** τους έλεγα, "με την προσωπική μου άδεια, πάω όπου θέλω"».*

Όταν έγινε η εισβολή, κατατάγηκε ως έφεδρος, μετέβη στον **Πενταδάκτυλο** και ήρθε αντιμέτωπος, όπως λέει, με το χάος και την ολέθρια αντιμετώπιση της κατάστασης. Γι' αυτό εγκατέλειψε απογοητευμένος την Κύπρο και μετέβη στη Σαουδική Αραβία, όπου εργάστηκε για τρία χρόνια ως πολιτικός μηχανικός. Στο μεσοδιάστημα, γνώρισε τη **Φινλανδή** σύζυγό του και μετακόμισαν στη Φινλανδία, όπου δεν αναγνωριζόταν το πτυχίο του.

«Τότε αποφάσισα να πάω στο Πανεπιστήμιο για να μάθω Φινλανδικά, σε περίπτωση που παραμείνω και αραβικά σε περίπτωση που χρειαστεί να πάω πίσω στη Σαουδική Αραβία. Εκεί ο Λιβανέζος καθηγητής των Αραβικών, μου είπε πως συνάδελφός του γλωσσολόγος, κάνει μελέτες για τις ελληνικές λέξεις στα αραβικά. Τον συνάντησα και μου ζήτησε να τον μάθω ελληνικά. Του είπα πως δεν είμαι δάσκαλος και απάντησε πως δεν τον πειράζει. Ξεκίνησα να τον διδάσκω και ανακάλυψα πόσα λίγα ελληνικά ήξερα στην πράξη. Γι' αυτό πήρα ό,τι βιβλίο μπορούσα για να μάθω καλά ελληνικά. Έτσι χωρίς να το θέλω, έγινα κι εγώ δάσκαλος και άρχισα να διδάσκω μαθητές, που με ρωτούσαν συνεχώς τη σημασία των λέξεων. Έκανα ένα λεξιλόγιο και γράψαμε με τον καθηγητή, το φινλανδο-ελληνικό λεξικό και μετά το ελληνο-φινλανδικό λεξικό, που ήταν τα πρώτα που κυκλοφόρησαν στη χώρα».

Παράλληλα με τα σχολεία και τα ιδιαίτερα μαθήματα που έκανε σε μαθητές, ο κ. **Γαβριηλίδης** εργαζόταν και ως πολιτικός μηχανικός. «Κράτησα και τη δουλειά ως πολιτικός μηχανικός, αλλά ήταν χαμηλός ο μισθός. Ο διευθυντής μου έλεγε πως πρέπει να είμαι ευχαριστημένος, επειδή πολλοί Φινλανδοί μηχανικοί δεν έχουν δουλειά. Τότε κατάλαβα πως ασχέτως των χρόνων που δουλεύω στη Φινλανδία με θεωρούν ξένο και άρχισα να σκέφτομαι τι μπορώ να κάνω, ώστε το γεγονός πως είμαι ξένος να μην θεωρείται μειονέκτημα αλλά πλεονέκτημα».

«Δεν υπήρχαν ελληνικά προϊόντα»

Στην πορεία ο **Λευτέρης Γαβριηλίδης,** όπως αναφέρει η εφημερίδα «Φιλελεύθερος» διορίστηκε ως **επίτιμος πρόξενος της Κύπρου** στη Φινλανδία και το 1985, ένα τυχαίο γεγονός άνοιξε τον δρόμο για το μεγάλο βήμα, που άλλαξε ολόκληρη τη ζωή του.

«Σε μια τελετή με τους μαθητές είπαμε να κάνουμε ελληνική βραδιά και ανακάλυψα πως δεν υπήρχαν στη Φινλανδία ελληνικά προϊόντα. Οι μαθητές μεταξύ αστείου και σοβαρού μου είπαν, "γιατί δεν φέρνετε εσείς ελληνικά προϊόντα;" Όταν το αποφάσισα, είπα στη γυναίκα μου πως θα φέρω ελιές από την Ελλάδα και πως αν δεν τις πουλήσουμε, μπορώ να ζήσω για χρόνια τρώγοντας ελιές και ψωμί. Μου είπε "αφού θα έχεις τις ελιές, εγώ υπόσχομαι να σου δώσω ψωμί".